

שמונה עשרה-תפלת שחרית-Tefila 101

Lesson 6-When שמונה עשרה Was Composed-The Traditional View

Source 1

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יז' עמ' ב' – תפלה מנא לן? דתניא: שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה. אמר רבי יוחנן, ואמרי לה במתניתא תנא: מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים תיקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר. . . תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יח' עמ' א' – וכי מאחר דמאה ועשרים זקנים, ומהם כמה נביאים, תקנו תפלה על הסדר, שמעון הפקולי מאי הסדיר? – שכחום וחזר וסדרום.

Translation: When was Shemona Esrei composed? We learned: Shimon HaPikuli put into order 18 Brachot before Rabban Gamliel in Yavneh. Rav Yochanon asked: Did we not learn in another place that 120 elders and among them several prophets composed the 18 Brachot in order. And if 120 elders and among them several prophets composed the 18 Brachot in order then what did Shimon HaPikuli put into order. The 18 Brachot were forgotten. Therefore Shimon HaPikuli had to organize them once again.

Source 2

סידור עבודת ישראל – והנה כאשר נחקר במאמרים השונים הללו שיש לפנינו על אודות השמונה עשרה כדי לעמוד על הנכון ולדעת האמת היוצא מתוכן הדברים, נדע ונבין כי זאת היתה נהוגה בישראל מיום היותם לעם להתפלל לקב"ה ג' פעמים בכל יום, אך לא בתפלת הי"ח כמונו היום. אלא כל איש ואיש התפלל מה שלבו אומר לו וכפי מעמד גופו ונפשו וקורותיו וחלואותיו. וכן היה עד שובם מגלות בבל עד התאסף אנשי כנסת הגדולה ותקנו הם ברכות ותפילות וקדושות והבדלות וקבעו גם י"ח ברכות מיוחדות לתפלה להיותם ערוכות לכל שיתפללו על פיהם בלשון נקיה וצחה. אך לא התפשטו ברכות ההן בכל העם לנוסחא מקימת. וראה כי כן גם מעקדם לא נתקמו רק לאותם שהיו עמקי שפה ולא יכלו לסדר מעצמם את תפלתם כראוי. אבל הבקיאים בסידור הדברים הם התפללו כפי העלות רוחם ולא על פי מטבא קבוע. ונוסף לזה שבמשך הזמנים כאשר באו לרוחה וישבו לבטח בימי החשמונאים לא נהגו עוד בתפלות המדברות על הפרת עול גלות כגון ראה בענינו, השיבה שופטינו ודומיהם וחדלו ככה מעט מעט מברכות י"ח עד כמעט נשכחו כולם. אז התעוררו בבית דין של רבן גמליאל ביבנה כעשר שנים אחר חרבן בית שני ותקנו שנית תפלת שמונה עשרה וגם הוסיפו להן עוד ברכה אחד כנגד המינים. ותהי כן התפלה של תשע עשרה ברכות, אך לא שינו בעבור זה את שמה הראשון שמונה עשרה שנקראת בו מאנשי כנסת הגדולה. והתפלה הזאת כמו שסדרוה ותקנוה בבית דין של רבן גמליאל היא שנתקבלה בכל ישראל להתפלל על פי נוסחתה חק לא יעבר.

Translation: When we search deeper into what is written about Shemona Esrei in order to find the truth, we discover that it was a long standing practice within Judaism from the time that Jews became a nation to pray three times a day but not the exact Shemona Esrei that we recite today. Instead each person would recite what he felt in his heart; what his body and soul would want to express. That was the practice until the Jews returned to Israel after their exile to Babylonia at the time of the Great Assembly which then composed the Brachot; the Tephilot, the Kedushot and the Havdalot. They also composed 18 individual Brachot to act as the Tefila which could be recited by anyone who wanted to recite the prayers with words

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

that were appropriate and refined. But the initial purpose in composing these 18 Brachot was not to establish a fixed text for everyone. From the beginning the 18 Brachot were composed for those who were not fluent in the language and who could not organize their prayers on their own in an appropriate manner. Over time, circumstances led to there being peace in Israel. In the time of the Hashmonaim, the Jews lived comfortably and discontinued the practice to recite certain Brachot. In particular, they discontinued reciting the Brachot that spoke of breaking the yoke of Exile like R'Aiy B'Onyainu; Hashiva Shoftainu and similar ones. Little by little the number of Brachot that were being recited dwindled until none of the Brachot were recited and they were forgotten. The Beit Din of Rabban Gamliel in Yavneh, 12 years after the destruction of the Beit Hamikdash had to re-compose the Shemona Esrei. They added one more Bracha in opposition to the Heretics. The prayer then became a prayer of 19 Brachot. They did not change the name of the prayer because they wanted the name to be the same as it was when it was originally named by the men of the Great Assembly. This prayer as it was established by the Beit Din of Rabban Gamliel was accepted by all of Judaism to be recited in accordance with its text. It became a rule that was never to be changed.

Source 3

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק א', הלכה ד'—כיון שגלו ישראל בימי נבוכדנצר הרשע נתערבו בפרס ויוון ושאר האומות. ונולדו להם בנים בארצות הגוים. ואותן הבנים נתבלבלו שפתם והיתה שפת כל אחד ואחד מעורבת מלשונות הרבה. וכיון שהיה מדבר אינו יכול לדבר כל צורכו בלשון אחת אלא בשיבוש שנאמר ובניהם חצי מדבר אשדודית וגו'. ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם. ומפני זה כשהיה אחד מהן מתפלל תקצר לשונו לשאול חפציו או להגיד שבה הקדוש ברוך הוא בלשון הקדש עד שיערבו עמה לשונות אחרות. וכיון שראה עזרא ובית דינו כך עמדו ותקנו להם שמונה עשרה ברכות על הסדר; שלש ראשונות שבה לה', ושלש אחרונות הודיה, ואמצעיות יש בהן שאלת כל הדברים שהן כמו אבות לכל חפצי איש ואיש ולצרכי הציבור כולן. כדי שיהיו ערוכות בפי הכל וילמדו אותן ותהיה תפלת אלו העלגים תפלה שלימה כתפלת בעלי הלשון הצחה. ומפני ענין זה תקנו כל הברכות והתפלות מסודרות בפי כל ישראל כדי שיהא ענין כל ברכה ערוך בפי העלג.

Translation: 4. After the Jews were forced into exile by Nebechednezzzer the evil one (destruction of first Temple), Jews mingled with the Persians and Greeks and other nations and they gave birth to children in the Nations of the non-Jews. These children found that their spoken language was a combination of many spoken languages. When they would speak, they could not express their whole thought in one language except as a mixture of languages as we learn in Nehemia chapter 13 verse 24: and their children speak half Ashdodite and they did not know how to speak Hebrew. They speak the language of each nation. Therefore when one of them wished to pray he ran short of Hebrew words with which to ask his needs or to praise G-d in Hebrew and ended up mixing words from other languages. When Ezra and his court noticed this issue, they authored the 18 blessings (shemona esrei) in order; the first three blessings that contain praise of G-d; the last three blessings that contain thanks to G-d; and the middle ones that contain requests for personal and communal needs. By establishing the text of the blessings, everyone said the blessings in the same order. As a result, they will study the blessings. The prayers of those who might stammer becomes

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

a complete prayer like the prayer of those who have a strong command of the Hebrew language. And for this reason, they authored all the blessings and prayers so that the blessings and the prayers would be the same text for all so that each blessing would be said correctly even by those who stammer.

Source 4

תלמוד בבלי מס' ברכות דף כו' עמ' ב' – איתמר, רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפלות אבות תקנום; רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום. . . תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא: אברהם תקן תפלת שחרית שנאמר (בראשית י"ל) וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם, ואין עמידה אלא תפלה, שנאמר (תהליך ק"ו) ויעמד פינחס ויפלל; יצחק תקן תפלת מנחה שנאמר (בראשית כ"ב) ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב, ואין שיחה אלא תפלה, שנאמר (תהליך ק"ב) תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו, יעקב תקן תפלת ערבית שנאמר (בראשית כ"ח) ויפגע במקום וילן שם, ואין פגיעה אלא תפלה, שנאמר (ירמיהו ז') ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי..

Translation: We learned that Rabbi Yossi said: Our forefathers established the three daily prayers. Rabbi Yehoshua said: The three daily prayers were established to correspond with the daily sacrifices. . . This is what the source that supports Rabbi Yossi states: Abraham established the morning prayer as it is written: Abraham arose in the morning to the place upon which he stood. The word "standing" in that verse means pray as it is written in another source: And Pinchas stood and prayed. Isaac established the afternoon prayer as it is written: And Isaac went out to speak in the field before dark. The word "speak" in that verse means pray as we learned elsewhere: A prayer for a poor person when he wraps himself and in front of G-d he spills out his words. Jacob established the night prayer as it is written: And he encountered a place and slept there. Encountering a place is a synonym for prayer, as it is written: and you shall not pray for that nation and you shall not lift up cry nor prayer and do not encounter me.

Source 5

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כח' עמוד ב' – משנה. רבן גמליאל אומר: בכל יום ויום מתפלל אדם שמנה עשרה. רבי יהושע אומר: מעין שמונה עשרה. רבי עקיבא אומר: אם שגורה תפלתו בפיו – מתפלל שמונה עשרה, ואם לאו – מעין שמונה עשרה.

Translation: Mishna-Rabban Gamliel said: every day a man should say the eighteen benedictions. Rabbi Joshua says: a prayer that is an abbreviated version of the eighteen benedictions. Rabbi Akiva says: if he knows the eighteen benedictions fluently he says the original eighteen, and if not then an abbreviated version of the eighteen benedictions.

Source 6

סתרי תפילה והיכלות מאת מאיר בר אילן

הביאור המסורתי כפי שידוע מן התלמודים הוא שהמחלוקת היתה על תפילת שמונה עשרה הידועה כיום כתפילת העמידה. ברם, לכשנעיין היטב בדברי החולקים יתגלה כי התנאים הסכימו על תפילה בה כלולים שמונה עשרה 'עניינים', 'רעיונות' או ברכות. לאמור, ודאי הוא שהתקיימה מחלוקת על דמותה של תפילת הקבע, אלא שיש לשים לב גם ליסוד המשותף של הדברים. ממחלוקת זו יש ללמוד כי קודם שנתנסחה תפילת שמונה עשרה הידועה, היתה זו תפילה בת שמונה עשר 'עניינים' שנקבעה להיאמר בכל יום. כדרך שאמרו התנאים כי חייב אדם לברך שלוש ברכות בכל יום, כך גם היתה מסורת קדומה, כנראה, שחייב אדם לברך שמונה עשרה ברכות בכל יום. וכי מה הפרש יש בין שתי קביעות אלו?

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

Translation: The traditional explanation given to the Mishna in the Maseches Brachos is that we are viewing a disagreement about the form of Shemona Esrei that is familiar to us. However, if we examine closely the essence of the disagreement, it is clear that all agreed that this prayer was to consist of eighteen themes or Brachos. This means that there was a disagreement as to the structure of the prayer but there was no disagreement on what themes should be covered. From this disagreement we can conclude that before Shemona Esrei was given a fixed text, it was a prayer that required the mention of eighteen themes that needed to be said each day. This is similar to the requirement we find that a person should recite the three identity Brachos each day. Similarly, there was a long tradition that a person needs to recite eighteen Brachos each day. What is the difference between these views?

בחקנות המשנה והתלמוד אסור היה, לדעת התנאים, לכתוב תפילות וברכות, וברור ששליח הציבור היה מתפלל על-פה.²² אין פלא, לפיכך, שלעתים טעה המתפלל, ושכח חלק מתפילתו, כפי שאכן ידוע, לדוגמא, מן הירושלמי ברכות פ"ה, ט ע"ג: 'אחי עבר חד קומי תיבותא ואשגר חד ברכה'. אם כן, בשעה שתיקנו לומר שמונה עשרה ברכות בכל יום, עדיין לא קבעו במדויק מהן ברכות אלו, ועיקר ההקפדה היתה שיאמר המתפלל שמונה עשרה ברכות – שמונה עשרה דווקא. על כן הצטרפו המתפללים לספור ברכות אלו, שלא יחסרו או יוסיפו ברכות יתר על המנין הדרוש. במשך הזמן הלכה והתגבשה התפילה בפיות המתפללים, ונקבע לא רק מניינם, כי אם גם תוכנם וסידורן של הברכות, עד שהתוכן גבר על הצורה, ושוב לא הקפידו המתפללים על מספר ברכותיהם.

Translation: During the period of the Mishna and the Talmud, it was prohibited, according to our Sages, to put in writing the Tefilos and Brachos. It is clear that the Shaliach Tzibbur would recite the Tefilos from memory. It is not surprising that on occasion the Shaliach Tzibbur would err and forget to include part of the Tefilos as we see in Yerushalmi Maseches Brachos Chapter 5, Halacha 3: Even if a prayer leader omitted two or three Brachos, We do not make him return and recite them. Therefore, when the rule was established that a person recite 18 Brachos each day, the text of the Brachos had not yet been formed and the main concern was that a person recite 18 Brachos, specifically 18 Brachos. As a result those present in synagogue would count the number of Brachos the prayer leader recited so that he not recite more than 18 nor less than 18. Over the course of time, the text of the Brachos was established so that not only the number of Brachos was important but the order and the content of the Brachos mattered as well until such time as content prevailed over form and those present stopped counting Brachos.

עברו מאות שנים מזמן שהטיל ר' מאיר על המתפללים חובת אמירת מאה ברכות בכל יום עד שנקבעו ברכות אלו במדויק. אין פירושו של דבר שברכות אלו, סידורן ותוכנם, לא היו ידועות לבני תקופתו של ר' מאיר. אפשר ואפשר שברכות אלו היו ידועות, אך שאלת זיהויהן המפורטת לא הטרידה את בני הדור או שמא לא נשתמרה דעתם בנושא. מכל מקום, למן היום שנקבע המנין של מאה ברכות ועד שהן נתפרטו במדויק עבר זמן מרובה.²³ מסתבר, על כן, שתהליך דומה אירע גם בתפילת שמונה עשרה. בזמנים קדומים, יחסית, נקבעה ההלכה שיש לומר שמונה עשרה ברכות בכל יום, כדרך שקבעו אחרים כי יש לומר

Translation: Concerning the period from when R. Mayer established the rule that a person should recite 100 Brachos each day until the actual wording of those Brachos was fixed, we cannot conclude that the generation of R. Mayer did not know the content or order of those Brachos. Perhaps the Brachos were known but the concern was not with their wording or form or they did not pay much attention to the wording. Be that as it may, from the time that R. Mayer established the rule that we must 100 Brachos until they were actually composed much time had passed.

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

שלוש ברכות בכל יום.²⁴ תוכן שמונה עשרה הברכות לא נקבעו במדויק, ועיקר הדגש של **קבעי** ההלכה היה על המספר – 'שמונה עשרה' חשיבות המגין היתה כזו, שגם לו נוסף **דעיקר** כלשהו לתפילה, לא היה חורג ממסגרת של 'שמונה עשרה', ולא היה מגדיל את **מספר** הברכות בתפילה לתשע עשרה.²⁵ באותה שעה, חשובה היתה המסגרת המספרית מן **התוכן**; ולעומת הקביעות במספר הברכות, לא היתה התפילה אחידה בנוסחה ובתוכנה. רק **מאות** שנים מאוחר יותר החלו ברכות אלו להיקבע במפורט על ידי התנאים: תחילה תוכנן, **ולאחר** מכן נוסחן. לא כל הברכות הוגדרו בתחילה, וכשם שהיו נוסחאות רבות בתפילה, **היו גם** סוגים שונים של שמונה עשרה ברכות. זהו שאמרו בברכות כח ע"ב: 'שמעון הפקולי **הסדיר** י"ח ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה'.²⁶ כלומר, היה כאן ניסיון לקבוע **מפורשות** את פירוטן של ברכות אלו ואת סידרן, שלא יהא אדם מקדים את ברכת ירושלים **לבקשת** הסליחה, או שלא יברך אדם ברכה שאינה צריכה, כגון 'סליחה' בשבת ו'ברכת **התורה** בשמונה עשרה. כך נקבעו הברכות, תוכנן וסידרן, אף שנוסחן הסופי התיצב (באופן חלקי), רק מאות שנים אחר כך.

Translation: It would appear that a similar path was followed in the development of Shemona Esrei. Initially, the Halacha was set that 18 Brachos must be said just as others established that the three identity Brachos should be said every day. The content of the 18 Brachos of Shemona Esrei were not specifically set and the main emphasis of those who established the rule was on the number 18. So important was the number that it too took on a significance as much as the prayer itself in that the number did not deviate from the framework of 18 and did not allow the number to increase to 19. At that time, the number was more important than the content. Only hundreds of years later did those Brachos take on a fixed shape by the Sages; first their themes and then their wording. Not all the Brachos were defined at first and just as there were many versions of the text, there were also completely different types of 18 Brachos. That is why the Gemara tells us that Shimon Ha'Pikuli put the 18 Brachos in order before Rabban Gamliel at Yavneh. In other words, there was an attempt to establish in detail the Brachos and their order so that no person recites the Bracha of Boneh Yerushalayim before reciting the Bracha of Selicha or that a person recite an unnecessary Bracha like the Bracha of Selicha on Shabbos and the Brachos on learning Torah within Shemona Esrei. In this manner the Brachos were established, their themes and order but their final wording did not stabilize until hundreds of years later.